Р Е Ш Е Н И Е
№ 42105

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова
ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7461** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МЕГА УИН“ ООД, чрез упълномощен адвокат, срещу Решение № 1769/18.05.2026 г., постановено по НАХД № 20241110217228/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 792537-F772674/17.10.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. С наказателното постановление на „МЕГА УИН“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева (2556,46 евро), на основание чл. 110, ал. 1 от Закона за хазарта, за нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 7 от същия закон.

С жалбата се поддържа, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът оспорва заключението на СРС за надлежна индивидуализация на нарушението в АУАН и НП. Според него съществен съставомерен елемент от описанието на нарушението е посочването на ЕГН на физическото лице вписано в регистъра за уязвими лица по ЗХ, установено в игралната зала при проверката от служителите на НАП, като липсата на този реквизит представлява съществено процесуално нарушение. Твърди, че в срока по чл. 44, ал. 1 е подал писмено възражение срещу констатациите в АУАН, което административнонаказващият орган е игнорирал. Наред с това излага доводи, че правната квалификация е неправилна, тъй като е непълна. Иска се отмяна на решението на

районния съд и отмяна на наказателното постановление. Алтернативно, размерът на наложената с НП имуществена санкция да бъде намален. С писмена молба от 29.09.2026г. касаторът изразява становище по хода на делото. Поддържа подадената касационна жалба и моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и съответно НП. Претендира присъждане на разноски за две съдебни инстанции, като представя списък по чл. 80 ГПК.
Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт-пълномощник, оспорва касационната жалба. Моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно. Изразява становище по основното възражение на касатора, касаещо липсата на обсъждане в НП на подаденото писмено възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Счита, че това не е съществено процесуално нарушение, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Фактът на подаване на възражение не се отрича от административнонаказващия орган, като същото не е достигнало своевременно до негово знание, поради вътрешноорганизационни проблеми. Съществото в случая е, че възражението е бланкетно, с него единствено се отрича извършването на нарушение и във съдебна фаза нарушителят не е изтъкнал конкретни доказателства, които административнонаказващият орган е пропуснал да събере. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, при приложението на чл. 218 от АПК, приема следното:
Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
В производството пред въззивната инстанция, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установена правилно следната фактическа обстановка: На 03.06.2024 г., в 12:10 часа, в обект – игрална зала за хазартни игри „С. БЕТ“, в която се организирали хазартни игри с игрални автомати от „МЕГА УИН“ ООД, в хода на контролна проверка, компетентните служители на ЦУ на НАП проверили самоличността на всички посетители в игралната зала по представен документ за самоличност. Контролните органи установили лицето Х. К. М., който играел на играл автомат под № 20 от дневния отчет и със сериен №320227. На място в обекта на контрол, служителят в игралната зала Н. А. - крупие, лично извършил проверка в регистъра по чл.10г, ал.1 от ЗХ, при която било установено, че Х. К. М. е вписан в регистъра на НАП за уязвими лица към 03.06.2024 г. Контролните органи снели писмени сведения от М., в които последният посочил, че лично е подал заявление с вх. № 19-94-45 на 28.05.2024 г. за вписване в регистъра по чл.10г от ЗХ. За направените констатации в хода на извършената проверка, контролните органи съставили Протокол за извършена проверка в обект на организатори на хазартни игри от 03.06.2024 г. и контролен лист към протокол за извършена проверка на игрална зала, ведно с приложени към тях документи.
Въз основа на така направената констатация, на място в обекта, свидетелят Р. М., инспектор по приходите в ЦУ на НАП, съставил АУАН № F772674 на 11.06.2024 г., в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта, против „МЕГА УИН“ ООД, в качеството му на организатор на хазартни игри в игрални зали по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗХ, съгласно издадено Удостоверение за издаден лиценз № 000030-3808/01.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, издадено на основание чл.34, ал.1 от ЗХ. АУАН е издаден за

това, че на 03.06.2024 г., в 12:10 часа, в обект – игрална зала за хазартни игри „С. БЕТ“, находяща се в [населено място], [улица], магазин № 911, стопанисвана от „МЕГА УИН“ ООД, е допуснат в игралната зала Х. К. М. - лице, който към 03.06.2024 г. е вписан в регистъра за уязвими лица по ЗХ, с което е нарушена разпоредбата на чл.45, ал.2, т.7 от ЗХ. АУАН е надлежно връчен на изрично упълномощено лице от дружеството-касатор на датата на неговото съставяне - 11.06.2024 г., без възражения по направените в него констатации. Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, компетентно длъжностно лице - изпълнителния директор на НАП, след като възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка и изложил мотиви относно неприложимост на института на „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН, издал процесното НП против „МЕГА УИН“ ООД, с което на основание чл.110, ал.1 от ЗХ наложил имуществена санкция в размер на в размер на 5000 лева /2556,46 евро/, за нарушение на чл.45, ал.2, т.7 от ЗХ.
Въззивният съд е обсъдил събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител. Във връзка с твърденията в жалбата, въззивната инстанция е приела, че няма данни по делото жалбоподателят да се е възползвал от правото си да представи писмени възражения пред наказващия орган в законоустановения срок по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН.
От правна страна Софийски районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. СРС е приел за неоснователно релевираното възражение в жалбата за липса на компетентност на изпълнителния директор на НАП да издава НП за констатирани нарушения по ЗХ, с мотивите, че компетентността, както на АНО, така и на актосъставителя, произтича директно от закона, доколкото разпоредбата на чл.90, ал.2 от ЗХ предвижда АУАН по този закон да се съставят от органите на НАП, а на чл.90, ал.3 от ЗХ - НП да се издават от изпълнителния директор на НАП или оправомощен от него заместник. Съдът е намерил, че АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити, като не се констатират и допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. СРС е приел за неоснователно и възражението за незакосъобразност на АУАН и НП, тъй като проверката на място в обекта следвало да бъде нарочно възложена на конкретен орган по приходите, с мотивите, че единствено органите по приходите са компетентни по силата на специалния закон да извършват проверки и инициират производство по ЗАНН за нарушения по ЗХ. Във връзка с приложението на материални закон СРС е намерил, че описаното деяние се установява по безспорен начин от събраните доказателства и е правилно квалифицирано като нарушение на чл. 45, ал.2, т. 7 от ЗХ. За същото правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл. 110, ал. 1 ЗХ. Съдът е приел за неоснователни, релевираните възражения в жалбата относно недоказаност на вмененото нарушение, поради липса на индивидуализиране на лицето и чрез ЕГН, липса на индивидуализиран размер на направения от това лице залог в игралната зала, липса на типа, версията и производителя на игралния автомат. В тази връзка СРС е отчел обстоятелството, че в съставения протокол за извършена проверка и контролен лист е видно вписването, че лицето Х. К. М. е заварен от контролните органи да играе в обекта на контрол на игрален автомат под №20. Наред с това фактът, че това лице е вписано в рагистъра на НАП за уязвими лица и има действаща забрана да участва в хазартни игри безспорно се установява от показанията на актосъставителя М., доколкото всички присъстващи лица в обекта на контрол са били проверени по представени от тях документи за самоличност, като копие от личната карта на посоченото в АУАН и НП лице е приложена към преписката, като доказателство за неговото присъствие в игралната зала. По тези съображения СРС е потвърдил обжалваното НП като законосъобразно.

Пред настоящата инстанция като ново писмено доказателство по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК е ангажирано писмено възражение по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. По делото не са ангажирани никакви обективни данни - обратна разписка, входящ номер и разпечатка за изходящи съобщения, които да потвърждават, че цитираният документ действително на конкретна дата е бил депозиран пред приходната агенция. Ето защо, твърденията на касатора в тази връзка се явяват недоказани и не могат да обосноват визираните в жалбата правни последици. За пълнота следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН вменява в задължение на наказващия орган преди издаване на наказателното постановление да прецени наведените срещу акта възражения и събраните доказателства. От текста на нормата обаче не произтича задължение за изрично текстово обсъждане или за обективиране на мотиви по възраженията в съдържанието на самото НП. В хода на съдебното производство пред районния съд касаторът е имал пълната и неограничена възможност да ангажира всички свои доводи и доказателства и правото му на защита не е останало накърнено. Доколкото предходната съдебна инстанция е съобразила всички доводи, съдържащи се в процесното възражение, и се е произнесла по тях с мотивиран съдебен акт, евентуалният пропуск на наказващия орган да обективира писмени съображения по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН се явява санирал и не е довел до ограничаване на процесуалните права на наказаното лице.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Нарушител е дружеството, срещу което е издадено процесното НП, което обстоятелство се установява безпротиворечиво от събраните писмени доказателства и свидетелски показания, а не е и отричано от същото дружество – както в подаденото възражение в производството по издаване на НП, така и пред съда. Извършването на нарушението е също несъмнено и безпротиворечиво установено – в игралната зала, за която на дружеството е издаден лиценз за организиране на хазартни игри, е установено лице, вписано в регистъра по чл.10г от ЗХ. Фактът, че именно Х. К. М. е лицето, допуснато до участие в хазартни игри в обекта, се установява по безспорен начин от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства. В тази насока са писмените - Протокол за извършена проверка от 03.06.2024г., както и саморъчно писмено обяснение дадено на място от самото уязвимо лице М. (с вписани трите имена и ЕГН, след справка с документа му за самоличност), което след като е било допуснато от организатора на хазартни игри в игралната зала е било заварено от контролните органи да играе на игрален автомат под № 20 от дневния отчет и със сериен № 320227. От страна на касотора не се опровергаха и констатацията в АУАН/НП, че всички присъстващи лица в обекта на контрол са били проверени в регистъра по чл.10г, ал.1 от ЗХ по представени от тях документи за самоличност, лично от Н. А., на длъжност:

крупие в игралната зала. Фактът, че именно Х. К. М.. Ето защо, СРС е мотивирал правилен извод за неоснователност на възраженията на касатора за евентуално разминаване в самоличността. Същите представляват защитна теза, която изцяло се опровергава от съдържанието на преписката и от писмените обяснения на служителите на самия организатор.
Съгласно чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ. Видно от съдържанието на посочената норма на чл. 10г, ал. 1 от ЗХ Националната агенция за приходите създава и поддържа регистър на лицата по чл. 10в, ал. 2 от ЗХ, а именно уязвимите лица може да поискат да не бъдат допускани до участие в хазартни игри, организирани от лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 4 и 5, и до участие в хазартни игри, организирани онлайн. Невъзможно е лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, да участва в хазартна игра в игрална зала, без преди това да е било допуснато до самия обект. Поради това, когато при контролна проверка в конкретен обект е установено, че вписано в регистъра лице се намира в игралната зала и играе на автомат, това поведение се явява несъобразено със забраната по чл. 45, ал. 2 ЗХ. За състава на нарушението е без значение начинът, по който организаторът на игрите се осведомява за наличието на забрани измежду посочените в чл.45, ал.2 ЗХ за посетителите в залата. Недопускането им в последната е отговорност на организатора и неизпълнението на това му задължение в случая е еднозначно установено. Процесуалните гаранции за правото на защита не са самоцел, а са предназначени да осигурят тази защита. В случая тя е реализирана в пълнота, но е изпълнен и фактическият състав на нарушението, за което законосъобразно е наложена предвидената в чл.110, ал.1 ЗХ санкция в минималния й размер – 5000 лв.
По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.
При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя с оглед процесуалната активност и действия на ответника по минимума съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ или 66,46 евро като равностойност на 130 лева. Сумата е дължима на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл. 37, ал. 2 от ЗМВР.
Поради това и на основание чл. 221, ал. 2 предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1095/29.03.2026г., постановено по НАХД № 550/2026 г. по описа на СРС, НО, 94-ти състав.
ОСЪЖДА „МЕГА УИН“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.